

ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ

Органъ на Обединената Народно-Прогресивна партия въ Бургазни окръгъ.

БОНАМЕНТЪ: за година 20 лева; за 6 мѣсеца 12 лева.

ОБЯВЛЕНИЯ напрано въ администрацията по такса: годишни и въичални
други обявления по 2 лева на гармондепъ редъ.

Телефонъ № 112.

Директоръ: К. ИЛИЕВЪ—адвокатъ.

Обновлението на партиитѣ.

Единъ мой приятелъ не който сж имали прѣди годи-
ддавна ми разправяше, че ни. И се чудятъ защо мла-
бкогашъ билъ чель въ ед- дежъта, защо новитѣ поко-
научно медицинско спи- ления освѣтъ, че не вѣрватъ
ние слѣдния интересъ сѣ оня интосиализмъ слѣдъ
лучай за една операцин: тѣхъ, както съврѣменицитѣ
Въ едва война единъ ка- имъ, но се противопоставятъ
питанъ като командувалъ на тѣхнитѣ оstarпости идеи,
войта рота и въ разгара а яѣкои прибѣгватъ къмъ
и атаката той е станалъ други лагери и имъ се про-
ванъ, извадилъ шашката и тивопопоставятъ като отчаяни
въмогласно извикалъ за да противници.
оведе своитѣ войници къмъ Политическиятъ мжжъ, об-
вистжпъ за да сжкруши шествения дѣецъ трѣбва да
приятеля, двойно по си- бжде винаги младъ. Той
нѣ прѣдъ него. Обаче, въ трѣбва да бжде винаги съ
мента на командата единъ деньтъ, а не девтъ съ него.
ршумъ провизълъ черепа Ние трѣбва да даваме на
капитана и той падналъ обществото опова което му
землята. е нужно днешъ а не ове-

Санитарни го отнесли на
живръзна и лѣкаритѣ кон-
стирали, че капитана е
живъ и че живота му е въвъ-
въ всѣкаква опасностъ.
Вѣствително капитана оста-
лъ живъ, но глухонѣмъ и
едно полуитаргическо
стояние.

Близки негови сж заели
го изцърятъ, водили го
много знаменити лъка-
по викой не сѣбѣлъ да
прави операцията, тъй ка-
куршумътъ билъ залеп-
въ единъ отъ центро-
въ на мозъка му, и, ако
направи операция, при
малкото докосване на
на до мозъчната ципа,
ртътъ била неизбѣжна.
това полулитаргическо
гояние нещастия капи-
тъ прѣживѣлъ цѣли два-
тъ години.

дай-послѣ се проявилъ
тъ младѣ хирургъ, кой-
се наелъ да направи опе-
ията. Близикитѣ на бол-
дали го въ ржцѣтъ на
аря съ полунадежда, че
оцѣлѣе.

перацията излизала спо-
лива: лѣкарътъ извадилъ
рума но какво било очуд-
то за всички и за са-
лѣкар, когато болния
сабудилъ отъ опойката
скочилъ на крака и про-
жилъ командуването си
така противъ неприятеля.
Ози примѣръ ми дойде
умъ, като гледамъ наши.

обществено политически
ци днесъ. Напоени съ
и отъ прѣди нѣколко де
ки години, застанали въ
положение продължа
съ усилие да се мж
да водятъ сѣдбинитѣ
народа съ оня успѣхъ,

Слѣдъ погромитѣ, които
прѣживѣхме ние, виждаме,
че нито единъ отъ нашитѣ
стари грѣшни дѣйци, нѣ-
ма доблестта да се откаже
отъ политическия животъ,
да се оттегли на покой, на-
то човѣкъ, който е далъ на

обществото това което е м
жалъ. Нещо повече: сж
тъ тия дѣйци съ по-голям
остървление се налагатъ к
то водачи на „свѣтъ“ па
тии съ очевидното намѣр
ние да поправятъ своите
грѣшки отъ миналото и да
видъ да затулятъ своите
прѣгрѣшения. Но, обществ
то вижда я много ясно ви
да, че къмъ умътъ и душ
та на тия народни водач
ѣма нищо прибавено и хо
рата бѣгатъ, стравятъ отъ
тъхъ и се присѣдиняватъ
къмъ политически общества
даже разрушителни за днеш
ния строй.

Хора, съ по-напреднал
идеи не трябва да бъдат
от партиите си затова, ч
търхните водачи сж съ оста
рели идеи или съ прѣгрѣ
шение отъ миналото въ упра
влението. Тѣ трябва да им
се смѣятъ, както снова об
щество се измѣло на капи
тана, който е продължилъ
командуването си за атака
въ войната отъ която е ми
нало двадесетъ години. Хо
ра, които принадлежатъ на
извѣстни обществено поли
тически партии не трябва
да ги напусчатъ, а трябва
да стоятъ тамъ за да пове
датъ борба и да ги прѣоб
разуватъ.

А прѣобразувањето на партиитѣ може да стане само тогава, кога то стари грѣшници и прѣстѣжници се изхвърлятъ и се замѣнатъ съ нови сили.

Ще имаме случай по този въпросъ пакъ да се повърнемъ по обстойно.

Ал. Ендровъ.

Какво ни прѣдстои.

Неможе да се отрича, че днесъ българският народъ—побѣденъ отъ враговетъ си, изнемогва подъ тежкото бръме стоварено върху плещитъ му въ Санъ Ремо, Ньюй и Севъръ. Прѣдъ него се очертава мрачната картина на бѣдещето, особно въ тоя моментъ, когато комисията по репарациитъ е въ столицата му, и той е въ недоумение какво трѣбва да

върши, за да насмогне всички нещастия. Рецензи разни се сочат, една от друга по-авторитетни, по научни и приятни на видъ. Най-много се проявиха въ това отношение „новитъ“ лъкари — изоржени съ най-новитъ

познания* по общественни
тъ болести и недъзи. Това
сж: Болшевиизма въ Бълга
рия съ своитѣ теоретични
построения за кървавата ре
волюция и диктатурата на
класата и Оранжевиизма съ
опититѣ си за рационално
ста на своитѣ и заетитѣ
отъ болшевикитѣ сръдства.
Оранжевиизма днесъ е офи
циалния лѣкарь на Бълга
рия. Що стори той за ней
ното лѣкуванѣ?

Създаде грамада закони и заповѣта отъ естество да инфектиратъ рапитѣ, но не да ги лѣкуватъ. Такива сж всичкитѣ почти творби на настоящата камара. Като започнете отъ закона за трудовата повиностъ и трудовата поземлена собственостъ, прѣзъ тия за подвижнитѣ мирови сѣдилища, отчуждаването на частни здания, прѣсѣждане „виновницитѣ“ за погрѣма и пр. и стигнете до послѣднитѣ правителствени наредби и разпорѣдания ще се убѣдитѣ, че всичко това е единъ купъ отъ законодателни и административни недомислия създадени съ необясними първа бързина. Че това е така, показва и факта, че въ една сѣща сесия на парламента, едни и сѣщи закони по няколко пѣти се прѣправятъ. *А нестабилността на политикитѣ въ една страна създава недоверіе къмъ напредѣлата на бържавната властъ прѣчи за явяването на производителна ступанска инициатива. Кой страда отъ това? — Българския левъ.*

По отношение външната политика, полагатъ се максимални усилия да се прѣдстави колкото се може съ по-черни краски миналото на България и клеймейки досто-йствата и идеалитѣ на бъл-гарското племе да се плати данъци на честолюбието и самоувереността на пѣкон-личности. Достатъчно е да прочетемъ само изявленията на г. Стамболийски въ ка-марата по случай приемане-то на спогодбата съ Чехо-славия, за да се увѣримъ въ горното.

Всичко това какви резултати дава?

Негодуването между народа расте, тъннежа противъ неправдите и беззаконията се засилва, разочарованието въ възможността да се постигне облекчение по миревъ начинъ се усилва, подземния кипене...

очертава и като че ли не да-
леко може да бжде деня,
когато този кипещъ ще из-
бухне въ страшенъ вулканъ,
който ще унищожи всичко,
като покрай гъбясалитѣ въ-
колко дървета ще засипе цѣ-
лата гора отъ хора между
Дунава и Родопитѣ Черно
море и Тимока. А това е
именно, което не трѣбва да
стане, което не трѣбва да
се допуска.

Българският народъ, особено неговата младежъ, тръбва да се потруди да узнае отъ гдѣ иде злото и да проучи мърките за изкорвяванетоъ му и съ общи сили, дружно и системно да се заеме искрено за това.

Съ създаване разумни правови норми, уредящи правилно и безпристрастно отношенията между гражданите на българската държава, които норми да цълятъ по-вдигане икономическото и морално състояние на цялото български народъ, а не на класи, съсловия и партии, ще се получатъ резултати. А да се създадатъ стабилни и разумни правови норми, нужно е стабилизиратъ въ ума на законодателите, какъвто за жалостъ липсва днесъ у „большинството“. За да има пъкъ тоя стабилизиратъ и да не се подава законодателя на прищевките на тоя и на оня „свой“ трѣбва въ неговия умъ да бждатъ култивирани ясни прѣдстави за системата която трѣбва да се слѣдва и начините по които ще се реализира тая система на правоотношение. Да култивиратъ въ съзнанието на българските граждани, една здрава и стройна система на управление на държавата и правоотношенията между гражданите ето първата и най-главна задача на нашите младежки групи.

Освѣтъ това налагането на една външна политика отъ естество да възбуди, привлече и задържи симпатитъ къмъ българското племе на мощнитъ икономически и политически държави ще даде възможность да се слобие България пакъ съ това, което умуразата и гнѣвътъ къмъ нея, възбудени прѣвъ послѣдната война, и отиѣха.

Хр. Николовъ.

Събрания

устроени отъ Обединената Народно-прогресивна партия въ Вургазски окръгъ.

Ат. Д. Буровъ въ Карнобатъ.

На 28 того слѣдъ обѣдъ се състоя въ града ни чолѣмо публично околийско събрание, на което г-нъ Ат. Буровъ държа своята политическа рѣчь върху вътрѣшното, външно, финансово и стопанско положение на България.

Върѣвки опрѣдѣления си маршруту, г-нъ Буровъ по покана на мѣстното ни бюро, се съгласи драговошно да се яви въ Карнобатъ.

Още въ събота прѣди обѣдъ пристигнаха делегати отъ около 25 села изъ околнята, върѣвки работното врѣме.

Точно въ 3 часа слѣдъ обѣдъ г-нъ Буровъ почна своята рѣчь въ салона на училището „Софроний“, което се указва тѣсно да побере многобройната публика отъ която голѣма частъ остава вънъ на двора да изслуша тая рѣчь.

Слѣдъ встъпителнитѣ си бѣлѣжки върху положението на България въобще, г-нъ Буровъ прѣмина върху външното положение на България, което обрисова съ найтъмни краски. Благодарение на неподготвенъ дипломатически персоналъ и на систематическа безтактностъ, дружбашкото правителство е поставило страната ни въ много лоши отношения спрѣмо съседитѣ ни и великитѣ държави. Въ момента, когато това правителство трѣбваше да заработи най-лоялно за подобрѣние отношенията ни съ съседнитѣ държави, то прави дребнава политика съ отдѣлни групировки въ тия държави за нѣкаквѣ си зеленъ „Интернационалъ“, а съ това вмѣсто подобрѣния, създава влошаване въ тия отношения.

Вътрѣшното стопанско и финансово положение на страната, г-нъ Буровъ счита за крайно аномално и хаотично.

Съ своитѣ необмислени и глупави мѣропріятия и закони и съ своята политика на съсловностъ имѣтъ, дружбашкото правителство докара страната до крайна степенъ на забатачване.

Капиталътъ се прѣслѣдва и прогонва отъ страната.

Производство и разнѣна намалява до минимумъ. Износътъ на житни произведения тютюнъ, брашна, фасулъ, кожи и др. напълно парализиранъ, а като послѣдствие отъ това голѣмото обезцѣняване на нашия левъ.

При голѣмо спадане валутата на нашия левъ, невъзможно е да посрѣщаме задълженията си по Ньойския договоръ.

Цѣръ на това положение, г-нъ Буровъ намира въ отказъ отъ политиката на съсловностъ, въ даване потикъ на капитала, а заедно съ това и на износа на всичко излишно и въ пестене на държавнитѣ срѣдства, иначе пълния ни финансовъ и стопански крахъ е неминуемъ. Дали дружбашкото правителство е достатъчно поунило, за да разбере всичко това, г-нъ Буровъ се съмнява.

Слѣдъ тая напасть отъ неразумно управление на дружбашкото правителство, г-нъ Буровъ не забрави да спомене и за друга такава отъ комунистѣтѣ. Г-нъ Буровъ, развивайки въ пълна подробностъ теорията на социализма и специално на комунизма, намира, че почва за развитието и насаждане то на послѣдния въ България нѣма, понеже не съществуватъ най-елементарнитѣ обективни условия за това. Комунизмътъ на практика не може да се приложи въ Русия.

Въ България, кадѣто 80% отъ населението е земеделско, абсурдно ще бѣде да се мисли, че може да се дойде до комунизирание на земи, срѣдства за обработване и пр. пр.

Маматъ се опия, които мислятъ, че може да се постигне това.

За да се излѣзе изъ това положение на нестабилностъ, забърканостъ, а може би и на пълненъ крахъ, г-нъ Буровъ намира единъ единственъ изходъ—всички здрави демократически сили да си подадѣтъ ръка, да се обединятъ въ една силна, мощна политическа организация, която да застане начело на управлението и искара България на спасителни брѣгъ.

Г-нъ Буровъ говори съ отличнитѣ познания на държавника, безъ партизанско увлечение и съ дълбока вѣщина. Съ рѣчта си той приковава вниманието на всички, за да бѣде бурно апламирапъ на край тоже отъ всички безъ разлика на партийни убѣждения.

Отъ бюрото.

Ат. Д. Буровъ въ Айтосъ.

На 25 того пристигна въ града ни члена отъ Висшия партиенъ съвѣтъ г. Ат. Д. Буровъ, придруженъ отъ г. Сава Довевъ — Добрянковъ. Цѣлия градъ бѣ оживенъ отъ придошлитѣ приятели изъ околнята, движението на които му даде празниченъ видъ. Причаканъ на гара Чрнево отъ 15 членна депутация, високия гостъ бѣ поздравенъ отъ страна на младежката група при партията чрѣзъ члена г-жа Златка Кр. Боева съ „добър дошълъ“, подваслийки му разкошенъ букетъ отъ живи цвѣти. Депутацията заедно съ приятели изъ околнитѣ села придружиха г. Бурова до гара Айтосъ, като съ всекого отъ тѣхъ по отдѣлно той разнѣни ласкави думи за вниманието имъ. Гара Айтосъ. Туку грамадно множество на приятели и съмишленици отъ града и околнята. Цѣлото това мюзинство повече отъ 400 човѣка се оплти на чело съ г. Бурова за града. Клуба и градина та му сѣ буквално прѣпълнени прѣци идването на г. Бурова. Въ три часовата си рѣчь оратора разгледа днешното външно и вътрѣшно положение на страната, което разкритикува най-аргументално, въ политическо, стопанственое и пр. отношения. Прѣживанъ отъ честитѣ одобренія на слушателитѣ, съ мощното си слово той прикова вниманието на всички присѣтствующи, които го изслушаха до край макаръ и на крака. Даровития държавникъ съ свойственото си увѣкателно слово разкритикува криво насаждения у насъ комунизмъ най-изчерпателно. Сбитата си и съдържателна рѣчь той завърши съ апелъ къмъ общо обединение на всички партии въ страната носители на демокр. идеи. Всички присѣтствующи напустнаха

на младежката група тосъ: Кальопа Гигова 200 Янако Аленковъ 80 Желѣзчо Д. Желѣзовъ 100 Петръ Шоповъ 500 Димо Желѣзовъ 100 Гани Желѣзовъ 100 Вълчо Фетевъ 100 Борисъ Ецовъ 200 Д. Я. Грековъ 100 Александъръ Шоповъ 50 Иови Теневъ 100 Димо Костовъ 100 Атанасъ Топаловъ 40 Менделъ Левъ 100 Дръ Д. Николовъ 100 Н фтали Яковъ 100 Филипъ Димитровъ 100 Щерю Георгиевъ 20 Буко Анджелъ 100 Фирмата Джавкар-дашлийски 100 Щерю Илиевъ 100

Отъ бюрото.

ПАРТИЙНИ.

Ачларе, Карнобатско. Въ новото бюро, подъ прѣдседателството на енергичния нашъ съселянинъ г. Балю Маяоловъ, се записаха за редовни членове слѣднитѣ комунисти и дружбашки:

Комунисти: Ат. Д. Каратомовъ, Д. Панайотовъ, Др. Куневъ, Дакъ Атанасовъ, Ив. Дичевъ, М. К. Яневъ, Д. Ч. Джабаровъ, Д. Христовъ, В. Панайотовъ, Марипъ Иовчевъ.

Дружбашки: Д. С. Пенковъ, В. Ивановъ, Н. Д. Маджаровъ, Т. Чаневъ, М. К. Атанасовъ, Грозно Христовъ, Ж. Т. Праматаровъ, Г. Гроздевъ, Т. В. Кадийски, Ж. Куневъ.

Секретаръ: Н. Давидовъ.

Каснеръ: Е. П. Клявтъ.

Писъмо въ редакци

М. Г.

Господинъ Редакторъ

Не откажете помѣстити въ единъ изъ ближайшихъ меромъ Вашей уважаемой зеты нижеизложеное:

Руссий пѣвческій и организовашійся въ Софийскій изъ группы интеллигентныхъ русскихъ бѣженцевъ прѣдприималъ поѣздки въ Болгаріи съ цѣлю даватъ сколько концертовъ и комитѣ съ русской пианетой въ родственое намъ по селству населеніе Болгаріи. Егомъ намѣреніи мы рѣшиса на добрую нодде и внимательное отношеніе намъ, русскимъ, со стороны друзей нашего отства, которыми такъ родная намъ Болгарія торѣ помнятъ еще тѣ ривныя, кровныя узы, завшы навѣки два единственыхъ народа въ бѣ за свою свободу и сѣ будущее.

Въ настоящее время оградно отмѣтитъ фактъ, что мы, дѣйствино, не ошиблись въ на разчетѣ, когда мы, русо по волѣ судьбы, сами записъ въ такомъ поимѣ, въ какомъ, соромъ лишкомъ лѣтъ тому и находились мноіе изъ гарь, горичо любящихъ родину. Яркій примѣръ

ДОПИСКИ.

До Господина

Богданъ Николовъ

с Азаний

копис: списание „Обединение“, в-къ „Обединение“ и в. „Източенъ край“.

Младежката група при Обединената Народно-прогресивна партия, Ви изказва своята най-срдечна благодарностъ, за гдѣто бѣхте тѣй щедри и на 2 т. м. й подарихте едно прасе за надалване на устроена вече ривка на горната дата, отъ което се получи чистъ приходъ крѣглата цифра (1500) хиляди петстотинъ лева.

Старий Ратнико,

Вашиятъ похватъ ни твърдѣ много окуражи за да имаме въра въ всички стари изпитани борци, че тѣ сѣ готови на всички жертви за покрѣпа на младата генерация въ партията, които носи тежкия кръстъ въ борбата.

Слѣдъ като още единъ път Ви благодаримъ, желаемъ примѣра Ви да бѣде послѣдванъ и отъ други.

Отъ групата.

Списъкъ

на членовѣтъ отъ Обединената Народно-прогресивна партия дарители за фонда

Врѣмето на фалшивостта.

Има нѣкои работи, които ги носи самото врѣме, безъ да ги искашъ, безъ да ги търсишъ. Даже и да ги не искашъ, то врѣмето пакъ си ги носи, хичъ те и не пита. Дали това нѣщо трѣбва да се отдаде на голѣми прогресъ, който правимъ и като народъ и като държава, или това е една особна проява на голѣмата културностъ, която сме достигнали—това е работа, която трѣбва да се опрѣдѣли отъ едно колективно обсъждане членовѣтъ отъ нѣкой конгресъ, съ каквито конгреси столицата се съживява едновременно съ съживяването на мухитѣ и то, въ такъвъ размѣръ, щото тази наша столица е станала вече

непроходима отъ конгресисти и отъ мухи.

Да си додемъ на думата. Какъ, че има работи, които самото врѣме ни донася и намъ не остава, освѣнъ да му бѣдемъ признателни, че не ни забравя, че не ни игнорира, както това става, напирѣмъ съ нѣкои примитивни народи, които не сѣ се удостоили съ тая честь на врѣмето.

За да унѣрл своитѣ читатели и читателки, че думитѣ ми не сѣ неоснователни, и че дѣйствително врѣмето само ни носи и ни изненада съ неожидани работи, азъ ще се опра на факти, като приведа и примѣри. Врѣмето, напирѣмъ, ни до-

несе, безъ да ни е питало и безъ да сме му изисквали: увеличение на бюджетитѣ, държавни и общински, увеличение даже и тогава, когато всички, едновременно викаме за намаление имъ. Увеличения на даядѣта, а особно на косвенитѣ и допълнителнитѣ; увеличение цѣнитѣ на всякитѣ необходими прѣдмети, като почнете отъ шерера, та свършитѣ съ пипера; увеличение на държавнитѣ дългове; увеличение на чиновничитѣ; увеличение числото на бившитѣ министри, увеличение броя на полититѣ по банкитѣ, заедно съ увеличение числото на тия банки; увеличение ипотечнитѣ заеми; увеличение числото на моднитѣ магазини; увеличеніе разнѣрътъ на дамскитѣ ша-

пки; увеличение кандидатитѣ на майчинитѣ домове; увеличение охотата за държавни заеми и за държавни покупки; увеличение числото на кражбитѣ; увеличение числото на измамитѣ и фалшификациитѣ; увеличение на скалциитѣ, на гжениитѣ, на филоксерата и на всевъзможни още други безъ четъ блага, съ които ни облагодѣтелствува врѣмето.

Длъженъ съмъ да добавя, че сжщото това врѣме дѣйствува не само позитивно, но и негативно. Така, напирѣмъ, то носи не само увеличения, но и намаления. Така, напр., сжщото врѣме, безъ да ни е питало и безъ да сме му искали ни е до-

намаляние на царитѣ у ся-

ромаситѣ, въ едно и сжщо ме, когато то носи увеличения у богатитѣ хора; намаление на честитѣ и почтенитѣ; намаление на харитѣ родолюбиви хора; намаление на честта у баитѣ; кредитѣтъ на държавата врѣменно съ увеличение на държавнитѣ заеми и държавни гаранции; намаление добровѣстности на държавата куки, едновременно съ увеличение на постоителностъ; намаление на родни реколти; намаление на стопанското произволеніе; намаление на житицата и мостовитѣ; намаление на градовѣтъ и селата, и

Г-ца Станка В. Певтичска

и
Г-но Станасъ Тюзелсзъ

се вѣнчаха на 22 май

Бургасъ

Орханлий

23 май 1921 г. — Бургасъ.

ного тепло, добросердеч-
наго къ намъ отношения мы
увидали и въ гр. Сливенъ,
въ лицѣ уважаемаго препо-
дателя мѣстной мужской
гимназии П. В. Карагеоргие-
вича. Благодаря его неумо-
римой, безкорыстной и весьма
плодотворной дѣятельности,
русскій хоръ встрѣтилъ
здѣсь самое доброжелатель-
ное къ себѣ отношеніе и ма-
териалъную поддержку въ
такое тяжелое врѣмя, когда
необходимость насъ застави-
ла искать себѣ болѣе проч-
ныхъ и постоянныхъ источ-
никовъ средствъ къ сущест-
вованію, такъ какъ артисти-
ческая дѣятельность для насъ
какъ еще не выполнѣ окрѣ-
шей материально художест-
венной организаціи, встрѣ-
тила рядъ препятствій къ
выполненію ранѣе намѣчен-
наго плана.

Проживши здѣсь, среди
мѣстнаго общества болѣе или
менѣе продолжительное вре-
мя, мы выполнѣ убѣдились,
что то доброе, святое дѣло,
которымъ руководилъ П. В.
Карагеоргиевичъ, не пропа-
ло даромъ и принесло тѣ бла-
готворныя результаты, слѣд-
ствіемъ которыхъ русскій
пѣвческій хоръ считаетъ
свое настоящее положеніе,
дающее намъ возможность
бодро смотрѣть на будущее
и вѣрить въ тѣ добрыя,
братскія чувства со стороны
пріютившаго насъ болгарска-
го общества, какія теперь
видимъ.

Въско цѣня столь гуман-
ное, доброжелательное и ис-
крѣнное къ себѣ отношеніе,
русскій пѣвческій хоръ счи-
таетъ своимъ нравственнымъ
долгомъ выразить глубокую
признательность и благодар-
ность какъ мѣстному обще-
ству гр. Сливенъ, такъ и въ
особенности уважаемому Пет-
ру Вишановичу Карагеоргие-
вичу за его неоцѣнимый для
насъ трудъ и заботы по от-
ношенію къ русскимъ бѣ-
женцамъ, трудъ тѣмъ болѣе

и святой, что для
него онъ, какъ для чужака
трудящагося, нерѣдко сопро-
вождаеши нарушеніемъ сво-
ихъ личныхъ интересовъ, не
могущихъ, однако, заглушить
въ немъ искреннихъ поры-
вовъ къ братской помощи и
любви къ ближнему.

Правленіе Русскаго пѣвче-
скаго хора

Н. Пананъ
В. Блишевскій
Н. Лисуновъ.

ХРОНИКА

На 6 того, деньтъ бѣше мра-
ченъ. Още отъ самата заранъ се
забѣляваше едно необикнове-
но движение на облаците: чер-
ни и пепеляни, тѣ се днаха
въ разни посоки. Къмъ 12 1/2 ча-
са сл. обидъ, вавалъ дъждъ съ
едри капки, който ту рукаше,
ту прѣставаше. Тѣмъ въ 1 ча-
са рукаша проливенъ дъждъ съ
едъръ градъ. Денътъ поимѣтъ;
дъждъ отъ минута на минута
се усиливаше. За малко врѣме,
дворовѣтъ, улицѣтъ, надитѣ —
всичко се изпѣлни съ вода, нѣ-
маше стѣпка безъ вода. По у-
лицѣтъ господствуваха порои-
та, а дъжда и града се усили-
аха се повече и повече. Къмъ 3
часа слѣдъ пладнѣ, дъжда сирѣ.
Макаръ и пѣлни съ вода, но
улицѣтъ се оживаха. Нѣкои хо-
ра отъ любопитство, други отъ
страхъ излѣзоха на улицѣтъ:
едни казваха, че имало сругени
къ до гарата, а други твър-
дѣха, че загубитъ въ Клуцехоръ
сѣ много голѣми. Имало повече
отъ 200 къщи сругени. Всич-
ки тичаха къмъ Клуцехоръ. Въ
помощъ на нещастницѣтъ се
притекоха войницѣтъ отъ Слив-
енския гарнизонъ, които пома-
гаха за изчерпването на водата
отъ стѣнтѣ и хизбитѣ и изваж-
дането пощенината отъ сру-
генитъ къщи.

На другия денъ, нѣмаше ве-
че вода изъ града, но имаше
въ много къщи гладъ, голо-
тиня, сиромашія.

Ние апелираме прѣдъ чело-
вѣколюбивитѣ чувства на до-
бритѣ хора да се притекатъ на
помощъ на тия нещастници.

Националниятъ празникъ на
Св. Кирилъ и Методий се от-
празнува по най-тържественъ
начинъ въ цѣла България. Въ

София обаче, тържеството е бя-
ло помрачено отъ ржката на
неизвѣстенъ злодѣй, който хвър-
лилъ верѣдъ манифестиращата
учаща се младежъ отъ основни-
тъ училища една бомба — бухал-
ка, жертвитѣ отъ които сж би-
ли нѣколко дѣца и възрастни
жени и мъже.

Това било едно нечувано зло-
дѣяние, което прѣдизвикало въз-
мущението на всички, които сж
били близко до мѣстото на този
звѣрски атентатъ.

Безъ да обмисля много, граж-
данството — бащи, брати и бли-
зки на пострадалитѣ дѣца — да-
ло изразъ на възмущението си,
като разрушило и опожарило
клубовѣтъ на онѣзи, които отъ
редина години проповѣдватъ на-
силія, нелегална борба и анар-
хия.

„Долу безотечественъ, смъртъ
на комунистѣтъ“ — ето викѣтъ,
който излизалъ отъ стотици гър-
ла, посрѣщанъ съ съчувствие отъ
хиляди други. Психологитѣ на
тълпата, която навѣкждѣ и ви-
наги е все една и сжца и въ
София е проявила своята стихий-
ностъ.

Полицията, виждайки се без-
силна да противостои и увлече-
на самата тя отъ национални
чувства, не се възпротивила на
тълпата, която се отдала на из-
стѣпления и нежелателни инци-
дентъ.

Ние винаги сме били про-
тивъ нелегалната борба. Такива
си оставаме и сега. Не можемъ
обаче, да не подчертаемъ факта,
че комунистѣтъ още единъ пътъ
имаха случай да се увѣрятъ въ
истината, че народа не е и не
ще бжде никога съ тѣхъ.

По инициативата на Бъл-
гарското Народно Читалище „Зо-
ра“ въ началото на идущий Ок-
томврий се открива Народенъ
Университетъ, при сжщото. Има
вече ангажирани 7—8 души
лектори по разни клонове на
науката. Умоляватъ се ония го-
снода отъ учителското, лѣкар-
ското, адвокатското и др. със-
ловия, които биха могли да бж-
датъ полезни съ своитѣ знания
на слия граждани, да подкрѣ-
пятъ благородната инициатива
на читалището като заявятъ по
кой прѣдметъ желаятъ да дър-
жатъ бесѣди.

В. „Народъ“, органъ на ши-
рокитѣ социалисти, брой 109,
като коментира атентата и из-
гарянето на комунистическитѣ
клубове въ София на празника
св. Кирилъ и Методий, пише слѣ-
дующето за своитѣ братя: „Но
за сжжение гдѣ бѣха тѣй на-
рѣченитъ отъ Москва, „храбри
тѣснѣци“. Тѣхъ ги нѣмаше, си-
ромаситѣ, никакви. Всѣки денъ
блѣнуваха за „революция“ и ко-
гато „революцията“ отиде прѣдъ
носа имъ, въ собственитѣ тѣхни
клубове, тѣ се изпариха като
димъ. Тоя пътъ и таванитѣ се
указваха широки, та сигурно сж
се сгушили въ нѣкои миши ду-
шки. „Вождоветѣ“, разбира се,
тѣ пъкъ блѣстяха съ своето си
абсолютно отсъствие. Но тѣс-
няшкитѣ „вождове“ ще има пакъ
съ що да се похвалятъ прѣдъ
Москва. Тѣ ще кажатъ на мос-

ковскитѣ си чорбаджии: Искан-
те да почнемъ „свѣговната ре-
волюция“ отъ България — ето,
ние я почнахме! Дадохме коло-
сальни жертви, пролѣхмъ рѣки
кръви, клубовѣтъ ни подпалиха...
Пратете пари, борбата продъл-
жава!“

Въ всички станали напослѣ-
дъкъ избори за общински съ-
вѣтници а именно: въ градоветѣ
Орѣхово и Грънъ, въ селата Га-
личе, Фуренъ, Орѣховска око-
лия, Арнауткѣой, Ямболска, Го-
рникъ, Глава, Бѣлослатинска,
Радонене, Вратчанска, Бояна,
Софийска и Кралбунаръ, Гор-
Орѣховска, гласовѣтъ получили
за разнитѣ партии, споредъ ста-
тистиката дадена въ в. Днев-
никъ отъ 18 м. м., се разпрѣ-
дѣлятъ така: дружбаши 1348;
обединисти 985; комунисти 811;
националъ-либерали 647; демо-
крати 424; радикали 382 и ши-
рки социалисти 374. Огъ тая
статистика е видно, че слѣдъ
дружбашитѣ — втора по сила пар-
тия е обединената. А като се
намалѣтъ гласовѣтъ които вла-
стѣа е дала на дружбашитѣ —
сѣмѣло може да се каже, че обе-
динената народно-прогресивна
партия става най-мощния поли-
тически факторъ у насъ.

Новѣ вѣстникъ Още единъ

обединиски вѣстникъ почна да
излиза отъ 26 Май въ г. Варна
вѣстникъ „Сговоръ“. Като му
пожелаваме успѣхъ нека той да
бжде буденъ стражъ противъ
демагозитѣ и сѣмѣлъ ратникъ на
обединението на демократичес-
китѣ сили въ нея покрайнина
на България.

Младиятъ писателъ г. К. Кон-
стантиновъ, отъ София държа
два конферанса въ салона на
читалището. Салона бѣ прѣпѣл-
ненъ отъ интелигентни гражда-
ни и гражданки.

Ще бждатъ уволнени всички
комунисти въ държавнитѣ учрѣ-
ждения, а сжщо и въ частнитѣ
заведени и работилници. Това
се е наложило, вслѣдствие обя-
вяване на комунистическата пар-
тия по заповѣдъ отъ Москва
за нелегална.

На 5 того, къмъ 2 часа слѣдъ
полунощъ, кенлера отъ локала
„Зора“ Методи Стойновъ е прѣ-
скочилъ въ къщата на сливен-
ския жителъ Владимиръ Очковъ.
Послѣдния е стрѣлилъ съ пу-
шка върху Стойнова и сполу-
чилъ да го удари 2 см. отстра-
ни до сърдцето. Куршума е за-
сѣгналъ бѣлия дробъ. Ранения
е отнесенъ въ болницата. Та-
кава е сждбата на донжуанитѣ.

Народно Осигурително Дружество

БАЛКАНЪ

въ София — основано прѣвъ 1895 година.

—о—

Капиталъ, запасенъ фондъ и резерви 50,000,000
Осигуренъ капиталъ по клона „Животъ“ 150,000,000
Изплатени загуби 125,000,000

„Балканъ“ дължи доброто си име и голѣмия си
успѣхъ на своето солидно управление, на ефтинитѣ
премии и на износнитѣ условия за осигуряване по
клоноветѣ: „Животъ“, „Пожаръ“, „Транспортъ“,
„Злополукъ“ и „Популярни“.

Осигурете себе си, жената и дѣцата си при „Балканъ“.
Съ осигуряването се обезпечаватъ бждещето на всѣко
сѣмейство по най-лесенъ начинъ. Само осигуренитѣ
по кл. „Животъ“ при „Балканъ“ могатъ да се пол-
зуватъ съ кооперативно участие въ печалбитѣ и
улесненията, които друж. прави на клиентитѣ си.
Дѣтелни агенти и аквизитори се назначаваатъ въ
всѣко врѣме отъ Главната Дирекция на Дружеството
въ София.

ВНИМАНИЕ ЗЕМЛЕДѢЛЦИ!

Продавамъ солидни и ефтини нови
КОСАЧКИ система „Екертъ“. Разпола-
гамъ съ ножове и части за сжщитѣ.

КЪНЮ ТОДОРОВЪ

с. Михайлово — Сливенско.

Фабрина за желѣзарски издѣлия
и лѣярница „Прогресъ“
на БР. САХАКЯНЪ.

кв. „Индустриаленъ“ — Сливенъ.

Приема и изработва воденични постаменти съ ре-
мачно и зжбно прѣдаване, ремонти на мотори и парни
машини. Излива тела и глави за мотори и парни машини
всѣкихъ размѣри самозащачни и др. лагери, разни видове
консоли за лагери, ремачни и зжбни шайби, различни го-
лѣмини розети за келева и дърводѣлски стругове, канце-
ларски копирни прѣси, прѣси за сѣно, части за текстилни
тюгуневы и пивоварни фабрики. Изработва различни раз-
мѣри трансмисии, гривни и муфи (сѣдинателни) за тѣхъ,
различни дървени ремачни шайби и всѣкакви видове же-
лѣзарски издѣлия. Новово почва изработката на чукови
тепавици, водни градински манежи (за напояване градини)
отъ чугунъ, ламарина и помпи градинарски. Автоматични
амбрияжи за трансмисии. Завѣдениято разполага съ спе-
циаленъ монтьоръ.

гресивната роль на тая нужда,
ще ви посочи на единъ прѣсенъ
примѣръ.

виаме фалшиво конституционно
управление, фалшиви бюджети,
фалшиви гербови марки, фал-
шиви записи и полици, фалши-
ви избори, фалшиви поемни ус-
ловия; фалшиви протоколи за
приемане на разни доставки, фал-
шиви анархисти за фалшиви
атентати, фалшиви прѣдиборни
обѣщания, фалшивъ патриоти-
змъ, фалшивъ носѣка и фал-
шивъ таманъ по черквитѣ; фал-
шиво вино, фалшива ракия, фал-
шиво млѣко и масло, фалшиво ..
та, кое ли не е фалши-
во!... то защо, напр. да нѣма-
ме и филшива

Па и защо, санкимъ, да не
сторѣ това българското прави-
телство? Нима Фалшивата
е най-лошата фалшива работа,
който е въдворена у насъ? Ако

Вий, драги читатели и чита-
телки можете да си останатѣ и
при особно мнѣние, но, колкото
за мене, азъ съмъ за — фалши-
вата

мнѣно съ увеличаване числото
на иметовѣтъ; намаление голѣ-
мината на хлѣбѣтъ, едновременно
съ повишение на цѣната му;
намаление на говеда, овци, кози,
свини, гори, пасища и др. раз-
ни подобни.

Както врѣмето носи, неусѣ-
тно, всичкитѣ тѣя работи, така
то носи, по нѣкога и особни
цѣновы нужди. Такава една ну-
жда народна е и фалшификаци-
ята, която е намѣрила у насъ
една извънредно благоприятна
почва за да вирѣе и процвѣтъ-
ва. Фалшификацията, като ед-
на необходима народна нужда
е намѣрила щастливо приспо-
собление въ разни отрасли и въ
всѣвъможни приспособления за
културния равной на стрелата.
За да разберете високорпо-

